

Lerma quasi sol i sense perill

Primera part del debat sobre «El Estado de la Comunidad»

«El Consell està *haciendo todo lo posible para que el valenciano deje de ser una María, mejor dicho...*». Ja no va poder

Vicent MARTÍ

apanyar el president Lerma la relliscada de la seua llengua inòcil. No calia, tampoc. Tots estem en el secret botzinat que la situació del valencià en l'ensenyament queda perfectament retratada per la categoria d'assignatura *María*, la qual cosa vol dir supèrflua i marginal. Al Parlament valencià, però, no arriba a ser ni *María*. Senzillament, no existeix. Si més no, en les grans ocasions: els monolingüisme castellà dels priors dels ordes polítics que els passats dies 19 i 20 debateren *El estado de la Comunidad* va ser constant, sense treva ni repòs, ni fugides rapsòdiques estellesianes, que sempre feien quedar bé.

Tant l'Honorable, com Giner Miralles, cap dels populars, com Vicent Zaragoza, portaveu comunista, van discurssejar en una llengua flàccida i atrotinada, però estatal. Tota una altra cosa és l'espanyol fluid i vellutat amb què refile Angel Luna, portaveu del grup socialista, i turiferari del Consell. Aquesta senyoria tan disserta hauria de ser, pel cap baix, a les Corts de Madrid.

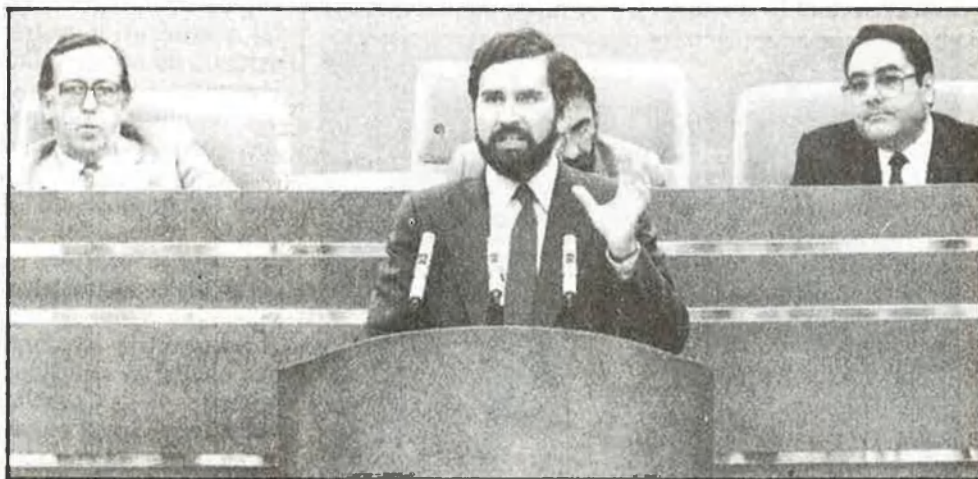
Deixe al bon criteri del

nal.» No obstant això, «ja no pot parlar-se d'autonomies històriques».

La lluita contra la desocupació laboral, que ja ha sobrepassat els 250.000 parats valencians, no tindrà efectes immediats, i passa indefectiblement, segons el president, perquè la producció augmente més que la productivitat, la qual alhora, també ha de pujar. Tot compte fet, la modernització i la inno-

nos uns quants milers de milions dels que ens pertocuen.» El president Lerma ens recorda tot seguit que la seua Generalitat no practicarà, en cap cas, l'estratègia de la tensió (no com altres) amb el govern de la Nació (endevineu quina).

Entre els projectes legislatius per a la pròxima temporada que acabem d'encetar, el president va avançar el de símbols de la

Lerma, en castellà del Grau

/ Jordi Vicent

lector la reflexió sobre què pot indicar cívicament un no-ús tan tenaç de l'idioma més exalçat i més poc emprat per la classe política valenciana.

Tot i que la sessió continuarà, dimecres, dia 26, la primera part del debat parlamentari sobre allò que ha fet i allò que anuncia que farà el, diguem-ne, govern valencià, va ser aclaridora, si no divertida.

A tall de síntesi del patracol que ens va llegir Lerma, en remarcuem i en traduïm els punts més conflictius o definitoris:

Transferències: «*El nostre camí no ha acabat, queda encara molt a recórrer. La capacitat real de l'administració valenciana és actualment d'un poc més del 50% de l'operativitat fi-*

vació que travessen tot el món civilitzat (sic) són els magnets objectius que el govern de la Generalitat proposa als agents socials per al relançament de l'activitat econòmica.

El PER, o no PER, segons Giner Miralles, que tenia el dia graciós, serà «*el gran instrument institucional de la modernització econòmica i social de la Comunidad*». De modest programa regional per a distribuir més racionalment el recursos, estimular la demanda, i tapar els forats més flagrants, ha esdevingut, fet i malfet, panacea autòctona. Enhorabona.

«*La finançació de l'autonomia valenciana no ha generat ni una pesseta de dèficit públic, i no s'hi val, doncs, voler retallar-*

Generalitat, consells escolars, funció pública valenciana, defensa del consumidor, etcètera. Ni una paraula de la Llei de comarcalització ni de com va la humil petició de TV valenciana pels laberints de Madrid. Demanda de la qual s'ha desenganxat explícitament la Coalició Popular, amb l'argument que costa molts duros. Aquest nou descobriment del Mediterrani va ser el més destacable de la desmenjada actuació d'una oposició sense moció i sense cap alternativa que no siga somicar. El PCPV va denunciar que el Consell no tenia un projecte de reconstrucció nacional per al País Valencià. Pecat d'obvietat que hauran de porgar fent públic el seu, inconegut per ara. Continuarà.